

vázán advokátním řádem a civilním soudním řádem, které zakazují podat takové návrhy. Ohledně ostatních procesních návrhů má advokát proti své straně nárok na odměnu jen, poučil-li stranu důrazně o pravděpodobné bezvýslednosti těchto návrhů a o následcích jich bezvýslednosti (srovnej Ehrenzweig soustava II/1 str. 508, Hellwig: Učebnice procesního práva sv. 2, § 89 a Schey: Zmocňovací smlouva str. 664).

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

#### Důvody:

Právem vytýká odvolací soud soudu prvnímu, že bylo jeho povinností, by zkoumal, zda nebyly zřejmě neodůvodněné některé procesní úkony jím za stranu předsevzaté, jako odmítnutí procesního soudce, a zda nebylo nutno počítati s největší pravděpodobností s bezvýsledností jiných procesních úkonů, jako bylo sepsání dovolání a napotomní jich vzetí zpět, a zda žalobce o tom žalovanou stranu důrazně poučil, neboť advokát jest podle § 9 advokátního řádu ze dne 6. července 1868 čís. 96 ř. zák. povinen zastupovati stranu podle zákona a zájmy její zastupovati proti každému s horlivostí, věrností a svědomitostí, a právě tato svědomitost mu musí brániti, by nepodával návrhy zbytečné, neodůvodněné neb dokonce svévolné. V souvislosti s tím ustanovuje § 17 vlád. nař. ze dne 3. května 1923 čís. 95 sb. z. a n., že soud jest povinen při přisuzování útrat zkoumati, zda výkonu bylo zapotřebí a zda byl účelným, a jen tu má odměnu zaň přisouditi. Jest proto přisvědčiti odvolacímu soudu, že žalobce nemá proti své straně nárok na odměnu za procesní úkony příčí se civilnímu soudnímu řádu (úkony ze svévole, neúčelné a zřejmě bezdůvodné), byť i k nim strana dala příkaz, jelikož se tyto úkony příčí i § 9 adv. řádu, i předpisům civilního řádu soudního §§ 313, 512, 528 c. ř. s. a § 17 vlád. nař. o advokátním sazebníku (rozh. 5515 sb. n. s.). Vyšší než tarifní odměnu smí podle § 17 odst. II vlád. nařízení o advokátním sazebníku přisouditi soudce jen za výkony, jež nelze oceniti průměrně, jež vyžadují nadprůměrné námahy nebo ztráty času studiem sporných otázek, nebo obsáhlého procesního materiálu. Právem proto poukazuje odvolací soud první soud, by zkoumal, zda úkony, za něž žádá žalobce vyšší odměnu, než mu byla přisouzena proti odpůrci v paternitních sporech, nesouvisí těsně s vedením sporů paternitních, zda jsou to úkony odůvodňující nadprůměrné vyšší odměny než tarifní. Konečně jest přisvědčiti odvolacímu soudu, že advokát není povinen předložiti klientu podrobný účet, jak bylo rozhodnuto nejvyšším soudem již pod čís. 5515 sb. n. s. a i v případech jiných.

#### Čís. 10169.

Složil-li advokát do soudní úschovy peníze podle § 19 adv. řádu, vyhradiv si k nim zákonné zástavní právo pro svou pohledávku ze zastupování až do ukončení sporu o její zaplacení, jest soud, jenž přijal peníze do úschovy, vázán určením uschovatelovým, dokud nebylo roz-

**sudkem rozhodnuto, komu peníze náležejí, aniž smí řešiti otázku, zda zákonné zástavní právo advokátovo bylo dotčeno § 291 čís. 2 ex. ř. vzhledem k účelu složených peněz.**

(Rozh. ze dne 25. září 1930, R II 225/30.)

Jde o tytéž strany jako v předchozím rozhodnutí. Právní zástupce nezletilců složil z peněz přijatých pro ně od nemanželského otce 3450 Kč do soudní úschovy, uplatniv k nim zástavní právo podle § 19 adv. řádu vzhledem k žalobě, již podal proti nezletilcům o zaplacení palmare 5000 Kč. Návrh zákonného zástupce nezletilců, by jim bylo vydáno 3450 Kč, soud první stolice zamítl vzhledem k tomu, že není dosud právoplatně rozhodnut spor o zaplacení palmare. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc prvnímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl, vycházeje z názoru, že jde o peníze vzhledem k § 291 čís. 2 ex. ř. nezabavitelné, ježto byly dány na výživu nezletilců.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc rekursnímu soudu, by, nepřihlížeje ke zrušovacímu důvodu, o rekursu rozhodl.

#### Důvody:

Podle § 19 advok. řádu ze dne 6. července 1868, čís. 96 ř. zák. jest advokát oprávněn sraziti si z hotovostí došlých ho pro stranu, své výlohy a své odměny, pokud nejsou kryty zálohou, musí se však ihned se stranou súčtovat. Je-li však pravost a výše jeho pohledávky popřena, jest advokát oprávněn hotovost ho došlou až do výše své sporné pohledávky složiti, by se kryl, do soudní úschovy a nezdaří-li se smírné narovnání, jest povinen prokázati pravost a výši své pohledávky. K složeným penězům přísluší advokátovi zákonné zástavní právo pro jeho pohledávku ze zastupování. Advokát domáhá se sporem na nezletilci Josefu a Jiřině H-ových zaplacení nedoplatku 5.000 Kč za jich zastupování ve sporech o uznání otcovství vedených proti Josefu S-ovi a složil po skončení těchto sporů z peněz 16.250 Kč pro klienty ho došlých 3.450 Kč do soudní úschovy podle § 19 adv. ř., vyhradiv si k nim zákonné zástavní právo pro svou pohledávku ze zastupování. Peníze ty byly přijaty do soudní úschovy a poručenstvu nezletilců bylo to oznámeno. Návrh poručenstva na vydání těchto peněz zamítl první soud z důvodu, že není dosud ukončen spor o pohledávku ze zastupování. Rekursní soud toto usnesení zrušil z důvodu, že jde o peníze dané na výživu nezletilců, které jsou podle § 291 čís. 2 ex. ř. nezabavitelné. Neprávem. Složil-li Dr. D. do soudní schránky 3.450 Kč podle § 19 adv. řádu, vyhradiv si k nim zákonné zástavní právo pro svou pohledávku ze zastupování až do ukončení sporu o její zaplacení, jest soud, jenž přijal peníze do úschovy, podle § 19 advok. řádu vázán určením schovatelovým, dokud rozsudkem nebylo rozhodnuto, komu peníze náležejí, aniž smí řešiti otázku, zda zákonné zástavní právo Dr. D-a bylo dotčeno § 291 čís. 2 ex. ř. Rekursní soud tedy pochybil, rozhodnuv, že

nelze v tomto případě vyživovací příspěvky složit na soudě podle § 19 adv. ř., by tím nabyt k nim advokát práva zástavního, a pochybil i formálně, nevyřídív rekurs ihned ve věci, nýbrž zrušiv usnesení prvního soudu, ač nebylo závady, by o návrhu poručenstva nebylo ihned rozhodnuto věcně.

### Čís. 10170.

**Byla-li v nájemní smlouvě vymíněna předchozí výpověď a bylo-li jí třeba k tomu, by se zabránilo mlčky učiněnému obnovení jejímu, nelze použití předpisu § 569 c. ř. s. Dáním výpovědi nebyla smlouva s podmíněnou končící lhůtou přeměněna ve smlouvu s končící lhůtou nepodmíněnou.**

(Rozh. ze dne 25. září 1930, Rv II 505/30.)

Žalovaný spolek měl od žalobců propachtovaný pozemek na dobu deseti let až do 30. září 1929. Oběma stranám příslušelo právo výpovědět smlouvu na půl roku, s tím, že kdyby tak neučinily, prodloužila by se smlouva samočinně za stejných podmínek na dalších pět let. Žalobci dali žalovanému výpověď ke dni 30. září 1929, žalovaný spolek však užíval pozemku i po tomto dni, pročež se domáhali žalobci na žalovaném žalobou, o niž tu jde, vyklizení pozemku. Žalobu zadali na soudě dne 11. listopadu 1929. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. Odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Tím, že v souzeném případě byla dána včas výpověď, bylo docíleno, že se smlouva skončila určitého dne, 30. září 1929. Smlouva končící s podmíněnou lhůtou, byla takto přeměněna ve smlouvu s končícím termínem nepodmíněným. U každé takové smlouvy ustanovuje zákon (§§ 1114 obč. zák., 569 c. ř. s.), že se mlčky obnovuje, jestliže nájemník (pachtýř) po uplynutí doby pokračuje v užívání a pronajímatel se tomu nevzepře tím, že do čtrnácti dnů po projití nájemního (pachtovného) času podá žalobu o vrácení najatého předmětu. O tom, že žalovaná strana i po naznačené době předmětu nájemního nadále užívala a dokonce ho užívá do dneška, není sporu. Žalobkyně však opomenula podat včas žalobu, jež došla soudu teprve dne 11. listopadu 1929, tedy po uplynutí čtrnáctidenní lhůty, končící již dne 14. října 1929. Z doslovu § 569 c. ř. s. jest však zjevné, že účinek rušící mlčky učiněné obnovení nájemní (pachtovní) smlouvy, má jen žaloba včas, t. j. do čtrnácti dnů podaná (viz Ehrenzweig: II. 469; Gl. U. N. F. 4339; sb. n. s. čís. 9002).

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

### D ů v o d y:

Dovolatelé právem vytýkají, že odvolací soud posoudil věc nesprávně po stránce právní, zamítnuv žalobu z důvodu, že pachtovní smlouva byla v souzeném případě podle § 569 c. ř. s. a § 1114 obč. zák. mlčky obnovena tím, že žalující strana nepodala včas žalobu o vrácení